

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112231884
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112231884.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 v zastúpení Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám.13, 813 11 Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 7C/6/2010 zamietla.

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.09.2012 domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 5.506,03 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.101,21 eur podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vo veci žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci EX744/2012, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) L. Y. v zákonom stanovenej lehote.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom L. Y., X. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX744/2012.

Exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Bratislava I a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.08.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom konanie začalo dňa 20.01.2012. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverení tak došlo po zákonom stanovenej doby a omeškanie bolo o viac ako 203 dní. Nesprávny úradný postup spočíva v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok.

Nesprávny úradný postup charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy.

Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku - preskúmaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudok rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06398/11, vykonateľný 11.08.2011, spôsobom odporujúcim zákonu, keď súd bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá exekučnému súdu v rámci zverenej právomoci neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil zásadu legality. Exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia ďalších zákonných podmienok, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

V predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal.

V dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vznikla navrhovateľovi škoda.

Uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody v sume 5.506,03 eur predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného stavu založeného Zmluvou o úvere.

Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.101,21 eur navrhovateľ odôvodnil tým, že náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si uplatňuje z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu rizík a to neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného.

Náhrada nemajetkovej ujmy je spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenia zákonných nárokov. Náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške je primeraná za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie práv navrhovateľa, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci.

Suma náhrady nemajetkovej ujmy predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania návrhu vo veci samej na žiadosť navrhovateľa pozitívne nereagoval.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a návrh žiadal ako neopodstatnený zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

Odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik a výšku skutočnej škody a prípadnej nemajetkovej ujmy a teda nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi tvrdým nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou. Z návrhu navrhovateľa nie je jasný titul nároku na náhradu škody keď nie je zrejmé či navrhovateľ uplatňuje právo z titulu „nezákonného konania“ v podobe nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, z titulu nesprávneho úradného postupu

v podobe prietahov resp. z titulu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda namieta nezákonné rozhodnutie.

Odporca vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nároku odporca uviedol, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola podaná 25.09.2012 a návrh bol podaný 27.09.2012 teda pred uplynutím 6-mesačnej lehoty. Vo veci išlo o predčasne uplatnený nárok. Navrhovateľ i napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo navrhovateľovi po doručení prvotných žiadostí, doručil ministerstvu len všeobecná odpoveď, ktorou navrhovateľ nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný uviesť dátumy kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, nedoplnil doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, jeho insolvenčiu, stratou kontaktu s povinným. Navrhovateľ teda neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a preto nárok navrhovateľa odporca nepovažoval za predbežne prerokovaný.

K navrhovateľom vytykanému nesprávnemu úradnému postupu súdu vo vzťahu k navrhovateľom uvádzaným prietahom v exekučnom konaní odporca uviedol, že navrhovateľom neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a to ani po vyžiadaní súčinnosti v rámci predbežného prerokovania nároku zo strany odporcu. Navrhovateľ neuviedol či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti t.z. neuviedol či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Odporca zároveň poukázal na nález ÚS SR III. ÚS 69/2011-25 z 03.05.2011, podľa ktorého má navrhovateľ postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo) a tiež na skutočnosť, že všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu na viac ak všetky podania, na ktoré navrhovateľ poukazuje sa celkom zrejme netýkajú predmetného exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k pochybeniu, nakoľko dátumy ich podania časovo nezodpovedajú začatiu predmetného exekučného konania. K navrhovateľom vytykanému nesprávnemu úradnému postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odporca uviedol, že navrhovateľ na posúdenie otázky či došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. potrebné dôkazy nepredložil. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c a d to znamená pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule.

Ak bola podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na súd po 01.06.2011, nárok je neopodstatnený. Odporca tiež poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 podľa ktorej nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K navrhovateľom uvádzanému zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. V danej veci však táto podmienka nie je splnená. Rozhodnutie súd nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. K tvrdeniu navrhovateľa, že exekučný súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc keď vykonal „opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu“ odporca uviedol, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2011-13 zo dňa 03.03.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 z 13.10.2011, uznesenia najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCDo 11/2010 z 26.09.2011 má vnútroštátny súd povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov.

K navrhovateľom uplatnenej náhrady materiálnej škody odporca uviedol, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk pričom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu

škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Navrhovateľ však nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatnil je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie vzniku škody. Nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho čoho sa domáha, nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani nevyhnutnosť pohľadávky, nakoľko zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia preukázalo len nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. K uplatnenému nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy odporca poukázal na § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že výšku nemajetkovej ujmy navrhovateľ určil nesprávne percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody a i tento nárok považuje odporca za nedôvodný. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné, keďže nemajetkovú ujmu si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Navrhovateľ pritom neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení o zániku podnikateľských aktivít a plánov, ovplyvnení jeho ďalších podnikateľských postupov a nepreukázal, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením porušenia jeho práv. Navrhovateľ nepreukázal tvrdený zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov a tieto ani bližšie nekonkretizoval, neupresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie dostačujúcim zadosťučinením. K príčinnej súvislosti odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Príčinná súvislosť je priama väzba javov v rámci ktorého jeden jav - príčina vyvoláva druhý jav - následok pričom vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený. Bez bezprostredného vzťahu príčiny a následku nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom Okresného súdu Bratislava I. S prihliadnutím na charakter podnikateľskej činnosti navrhovateľa považoval odporca konanie navrhovateľa za v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe návrhu navrhovateľa na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava I a vznesenej námietke zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Bratislava I rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3NcC/ 68/2012-22 zo dňa 19.10.2012 tak, že v prejednávanej veci prejednávajúca sudkyňa Okresného súdu Bratislava I JUDr. Zuzana Doricová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v danej veci.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 04.11.2013, ktoré bolo odročené bez pojednania veci na základe žiadosti navrhovateľa z dôvodu návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa podanej podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky predmetom, ktorej bolo rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a nestranný súd.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 16C/180/2012-88 zo dňa 09.01.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný nakoľko navrhovateľ nepreukázal zákonom stanovené podmienky na prerušenie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením krajského súdu v Bratislave č.k. 10Co/42/2015-112 zo dňa 12. februára 2015 dňa 02.03.2015.

Pojednávanie nariadené súdom na deň 18.05.2015 bolo opätovne na základe návrhu navrhovateľa odročené bez pojednania veci z dôvodu, že navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 14.05.2015 navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 a podľa § 109 ods. 1 písmeno b) a § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku navrhol prerušiť konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 16C/180/2012-147 zo dňa 30.12.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 a návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení

práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2016.

Pojednávanie nariadené súdom na deň 25.04.2016 bolo opätovne na základe návrhu navrhovateľa odročené bez prejednaní veci z dôvodu, že navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 25.04.2016 požiadal o odročenie pojednávania nakoľko podľa vyjadrenia navrhovateľa sa nemohol pripraviť na pojednávanie keď mu zo strany súdu nebola oznámená značka navrhovateľa identifikujúca konkrétny žalobný návrh a keďže navrhovateľ vedie množstvo konaní, v ktorých vystupuje ako odporca Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, nebolo možné sa na pojednávanie pripraviť.

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 20.06.2016 v neprítomnosti účastníkov konania, keď účastníci konania sa na nariadené pojednávanie vo veci neustanovili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 17.06.2016, pojednávanie však odročit' nežiadal. Navrhovateľ svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a pojednávanie odročit' nežiadal. Podaním doručeným súdu dňa 17.06.2016 však podal návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku, o ktorom súd rozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej. Podľa názoru súdu v danom prípade súd neodňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, pretože odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné považovať taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov (napríklad právo zúčastniť sa na pojednávaní, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, navrhovať súdu ďalší procesný postup a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom dôjde len vtedy, ak pochybenie nastalo výlučne na strane súdu a účastník bol pripravený prijímať rozhodnutia súdu, bol pripravený rešpektovať pokyny súdu. V prípade, že účastník sám svojím konaním, o čo ide v prejednávaní veci, znemožní súdu možnosť a zároveň aj zákonnú povinnosť postupovať podľa Občianskeho súdneho poriadku, nemožno hovoriť o pochybení súdu, o odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (3Cdo 72/2004, 5Cdo 88/2004, 2Cdo 110/2004, 3Cdo 181/2008, 6Cdo 70/2010).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi - úradný záznam zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4Er/343/2012 - návrh na vydanie poverenia vo veci EX 744/2012 doručený súdu dňa 01.03.2012, Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spisová zn. SR 06398/11 zo dňa 21.07.2011, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 4Er/343/2012-13 Ex 744/2012 zo dňa 16.07.2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/493/2012-27 zo dňa 19.02.2013, uznesenie tunajšieho súdu č.k. 4Er/343/2012-32 zo dňa 14.05.2013, poverenie číslo XXXX *. XXXXXX zo dňa 14.05.2013 vydané v konaní číslo exekútorického spisu EX 744/12 sp. zn. 4Er/343/2012 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý na vymoženie uloženej povinnosti istina 2.145,90 eur spolu so zákonným úrokom 6% ročne zo sumy 2.145,90 eur od 30.05.2011 do zaplataenia a trovy konania 484,07 eur a trovy exekúcie, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/143/2013-47 zo dňa 28.01.2014, sťažnosť navrhovateľa na porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR proti porušovateľovi základného práva Krajský súd v Bratislave v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 3NcC/68/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 263/2013-10 zo dňa 29. mája 2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal na Okresnom súde Bratislava I v súlade s ustanovením § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (EX 744/12) na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu: č.k. SR 06398/11, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. dňa 21.07.2011 a ktorý sa stal právoplatným dňa 08.08.2011 a vykonateľným dňa 11.08.2011 a to vo veci oprávneného POHOTOVOSTĽ, s.r.o. proti povinnému L. Y. pre vymoženie istiny 2.145,90 eur istiny s príslušenstvom. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 01.03.2012 a veci bola pridelená sp. zn. 4Er/343/2012.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 4Er 343/2012-13, Ex 744/2012 zo dňa 16.07.2012 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Na základe odvolania oprávneného (POHOTOVOŠŤ, s.r.o.) vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 21CoE/493/2012 - 27 zo dňa 19.02.2013 tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 4Er/343/2012 - 13 zo dňa 16.07.2012 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 4Er/343/2012-32 zo dňa 14.05.2013 exekučné konanie v časti o vymoženie dojednaného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 2.145,90 eur od 14.04.2011 do zaplatenia zastavil a poukázal na ustanovenie § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 1 a ods. 2 písmeno d) Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Na základe odvolania oprávneného vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 21CoE/143/2013-47 zo dňa 28.01.2014 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.03.2014.

Dňa 14.05.2013 súd v konaní číslo exekútorského spisu EX 744/12 sp. zn. 4Er/343/2012 vydal pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého poverenie číslo XXXX *. XXXXXX na vymoženie uloženej povinnosti istina 2.145,90 eur spolu so zákonným úrokom 6% ročne zo sumy 2.145,90 eur od 30.05.2011 do zaplatenia a trovy konania 484,07 eur a trovy exekúcie.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. I. ÚS 263/2013-10 zo dňa 29. mája 2013 vo veci sťažnosti navrhovateľa, ktorou navrhovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 NcC 68/2012-22 zo dňa 19.10.2012 rozhodol tak, že sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím,

nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 08.08.2012 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písmeno c), d) Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 08.08.2012 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a preto návrh zamietol.

Podľa § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom má sa rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe. Súd vzhľadom na navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody nepovažoval v prejednávanej veci za účelné sa v prvom rade vysporiadať s právnym základom navrhovateľom uplatneného nároku a posúdiť ako spornú otázku v konaní, či je daná zodpovednosť odporcu za škodu titulom nesprávneho úradného postupu postupom v zmysle § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a teda vo veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom.

Súd prejednal vec v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom, ktorými odôvodňoval svoj návrh a obrany odporcu. Súd upustil od vykonania ďalšieho dokazovania, keďže vykonaným dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci a potreba ďalších dôkazov v tomto smere v konaní nevyplývala najavo. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre právne posúdenie veci a dôvodnosti návrhu a ďalšie dokazovanie by bolo nadbytočné a nepotrebné z hľadiska zistenia a posúdenia rozhodujúcich skutočností, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočne ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania a uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené (§ 120 ods. 1,4 Občianskeho súdneho poriadku).

Základ uplatneného nároku navrhovateľa súd posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúcich zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

Podľa citovaných zákonných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Navrhovateľ uplatnený nárok na náhradu škody odvodzoval od nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vo veci žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci EX744/2012, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) L. Y..

Podľa navrhovateľa exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.08.2012 pričom konanie začalo dňa 20.01.2012 a tak došlo k rozhodnutiu po zákonom stanovenej dobe a omeškanie bolo o viac ako 203 dní.

Súd mal v konaní za preukázané, že zo strany súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu vedeného pod spisovou značkou 4Er/343/2012 je zrejmé, že žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa s prideleným číslom exekučnej veci EX744/2012, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) L. Y.Á., o vymoženie pohľadávky 2.145,90 eur s príslušenstvom, bola na súd podaná dňa 01.03.2012. Táto skutočnosť vyplýva z prezenčnej pečiatky súdu opatrenej dátumom 01.03.2012. Súd uznesením zo dňa 16.07.2012 č.k. 4Er 343/2012-13 Ex 744/2012 vo veci rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Následne po zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia odvolacím súdom teda Krajským súdom v Bratislave, uznesením č.k. 21CoE/493/2012-27 zo dňa 19.02.2013, Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 4Er/343/2012-32 EX 744/12 zo dňa 14.05.2013 exekučné konanie v časti o vymoženie dojednaného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 2.145,90 eur od 14.04.2011 do zaplataenia zastavil a dňa 14.05.2013 vydal pre súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý poverenie číslo 5101 * 074883 na vymoženie uloženej povinnosti istina 2.145,90 eur spolu so zákonným úrokom 6% ročne zo sumy 2.145,90 eur od 30.05.2011 do zaplataenia a trovy konania 484,07 eur a trovy exekúcie.

V konaní nebolo preukázané tvrdenie navrhovateľa, že zo strany Okresného súdu Bratislava I došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko neboli preukázané prieťahy v konaní. Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé z čoho navrhovateľ vychádzal, keď v návrhu tvrdil, že súd rozhodol až po 203 dňoch od doručenia žiadosti o vydanie poverenia.

Navrhovateľ ani nepreukázal v súvislosti s ním vytýkanými prieťahmi v exekučnom konaní, že by sa na porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote teda, že by sa na nečinnosť súdu sťažoval tak ako to predpokladá citované ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. podľa, ktorého pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie tohto postupu. Navrhovateľ si teda vo vzťahu k predpokladu posúdenia existencie zbytočných prieťahov v exekučnom konaní nespĺnil povinnosť tvrdenia a ani povinnosť preukázania.

Vo vzťahu k navrhovateľom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu, keď tento posudzoval exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave č.k. SR 06398/11 zo dňa 21.07.2011, právoplatný dňa 08.08.2011 a vykonateľný dňa 11.08.2011 súd udáva, že postup súdu, ktorým posudzoval exekučný titul vyplýva z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule. Právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a preto je exekučný súd povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu.

Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné a to tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 164/1996 zo dňa 27.01.2007).

Postup exekučného súdu teda nemožno považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko exekučný súd pri rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia vychádzal z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave č.k. SR 15271/10 zo dňa 23.02.2011 a jeho postup našiel svoje vyjadrenie v samotnom rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdom 129/97 zo dňa 29.06.1999). Výsledkom rozhodovacej činnosti exekučného súdu je vyhovieť žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo jej zamietnutie. Rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju preto vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.08.2009, sp. zn. 25 Cdo 1018/07).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd nepovažoval postup exekučného súdu za nesprávny úradný postup, nakoľko exekučný súd nepreskúmal vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale posudzoval či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom a to v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla.

Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí.

Súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej príhode by navrhovateľ nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný tiež z dôvodu, že za daného skutkového stavu neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal. Navrhovateľom uplatnená náhrada majetkovej škody predstavovala náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá podľa navrhovateľa už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Škoda, ktorej náhrady sa navrhovateľ domáhal v tomto konaní predstavovala sumu, ktorá je predmetom exekučného konania. Navrhovateľ vznik škody nijakým spôsobom nepreukázal. Je na navrhovateľovi preukázať svoje tvrdenie o vzniku škody. Navrhovateľ všeobecné tvrdenia o škode uvádzané v návrhu nijakým spôsobom nezdokladoval.

Navrhovateľ nepreukázal ani uplatnenú nemajetkovú ujmu. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného.

Navrhovateľ uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by vytýkaným nesprávnym úradným postupom zo strany súdu došlo k negatívnym následkom v spoločenskom uplatnení navrhovateľa.

Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávne úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanvej veci navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy neobstojí nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť keďže i v prípade, že by došlo k nesprávne úradnému postupu zo strany súdu tento by nebol v príčinnej súvislosti s navrhovateľom uplatnenou náhradou škody.

Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že navrhovateľ nepreukázal ani jednu zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi ňou vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, teda podľa úspešnosti v konaní, avšak úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal nakoľko odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 17.06.2016 navrhol prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou

značkou 7C/6/2010 keď v konaní boli Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, prejudiciálne konanie č. C-168/15, ktoré majú podľa navrhovateľa podstatný význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci.

Podľa navrhovateľa pre vznik nároku na náhradu škody má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v prejednávanej veci zásadný význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. K návrhu na prerušenie konania navrhovateľ pripojil uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 11C/355/2012 - 109 zo dňa 17.12.2014, ktorým súd konanie do právoplatného skončenia rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7C/6/2010 prerušil.

Odporca sa k návrhu na prerušenie konania písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 23.7.2015 a žiadal súd, aby návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že nie je zrejme aké otázky a skutočnosti relevantné pre toto konanie majú byť v konaní o predmetných prejudiciálnych otázkach zodpovedané a prerušenie konania je v rozpore s požiadavkou rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania.

Podľa § 109 ods. 2 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

Pre prerušenie konania z dôvodu iného prebiehajúceho konania je v zmysle citovaného ustanovenia § 109 ods. 2 písmeno c/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodujúce, že výsledok takého konania, v ktorom sa rieši otázka majúca podstatný vplyv a význam pre rozhodnutie súdu, môže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej.

Súd zväžil návrh navrhovateľa na prerušenie konania a rozhodol tak, že tento návrh zamietol. Podľa názoru súdu v návrhu na prerušenie konania navrhovateľ neuviedol také skutočnosti, ktoré by preukázali, že prebieha konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Z citovaného ustanovenia § 109 ods. 2 písmeno c/ Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že je možnosťou a nie povinnosťou súdu prerušiť konanie v prípade iného prebiehajúceho konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona